

Wil je leven? Sterf!

*Het dwaze Gods is wijzer dan de mensen
en het zwakke Gods is sterker dan de mensen – 1 Cor. 1: 25*

- * Intochtslied ps. 122: 1 en 2
- * stil gebed
- votum en groet

*Onze hulp is in de naam des Heren die hemel en aarde gemaakt heeft die trouw is en trouw blijft en
nooit laat varen het werk van Zijn handen - ook niet in ons persoonlijk bestaan.
Genade zij u en vrede van God onze Vader en van onze Here Jezus Christus in de onmisbare
gemeenschap met de Heilige Geest.*

- * lied 169: 1, 2 en 4
 - * gebed om de Heilige Geest
 - * bijbellezing: N.T. Joh. 12 : 12 - 26
Rom. 6: 1 - 14
 - * lied 328: 1 en 3
 - * preek n.a.v. Joh. 12 : 22a
 - * lied 170: 1 en 4
 - * geloofsbelijdenis
 - * lied 170: 6
 - * gebed/voorbede
 - * slotlied 461: 1, 2, 5, 6 en 7
 - * zegenbede
- collecte

***De genade van onze Here Jezus Christus,
de liefde van God
en de gemeenschap van de Heilige Geest is met u allen.***

Het is een drukte van belang in Jeruzalem.

De nauwe straatjes en steegjes vullen zich met mensen die van heinde en ver zijn gekomen. 't Loopt tegen Pasen!

Er wordt druk gepraat, de lucht is vol stemmen.

Bijna overal hoor je mensen over maar één onderwerp spreken: over Jezus...! die had nota bene een dode opgewekt!

Ja, Jeruzalem is vol gerucht, en ineens trilt het door de menigte:

"Hij komt eraan! Jezus komt eraan!"

Het volk golft de stad uit – het werkt aanstekelijk. De één neemt het van de ander over: Hosanna, Hosanna

Wat een mensen!

De Farizeeën zijn er beduusd van en zeggen tegen elkaar:

*zie de **hele** wereld loopt Hem na.*

Nou, het heeft er inderdaad alle schijn van, want zelfs buitenlanders proberen van die Jezus een glimp op te vangen.

Zie!... dáár!... dat zijn Grieken, van huis uit de zoekers, de vragers naar *de wijsheid*; de wijzen van het Westen, de filosofen. Op tast naar het geheim (de zin) van het leven.

Wat doen die hier in Jeruzalem? Aanbidden! *Aanbidden?* Ja, al weten ze nog niet recht wie en wat, ze zijn op zoek! Ze vragen, ze filosoferen over de onbekende God.

Kijk!... zie ze dringen, ze schieten één van Jezus discipelen aan! Filippus.

Hoor!... *"Heer, wij zouden Jezus we willen zien."*

Hoor je dat? "Heer" – je ziet Filippus groeien, dat had hij nog nooit meegemaakt, dat iemand *hem* zó noemde: "Heer".

Maar, waarom schieten ze nou uitgerekend hém aan?

Zag hij er uit als zo'n trouwe volgeling van Jezus?

Of, zagen deze Grieken in hem ook een zoeker (we zeggen immers wel eens: *soort zoekt soort*).

*Wij zouden Jezus wel willen zien – **toon ons de Vader** en het is ons genoeg*, dat laatste is namelijk de vraag die Filippus twee hoofdstukken verder straks *zelf* stelt.

Schijnbaar weet Filippus *er hier al* niet goed raad mee, want hij schiet op zijn beurt Andreas aan:

"Andreas, hier zijn Grieken die, eh, Jezus wel willen zien".

Andreas is misschien wel direct enthousiast geworden:

Kijk aan zeg, wat een eer, buitenlanders voor Jezus! Kom op naar Jezus!

Jezus tot over de grenzen hebben ze al van u gehoord – wat een kans!

Toch merkwaardig hè, vlak voor het keerpunt in de geschiedenis – **PASEN + HET KRUIS** – doemen hier achter de Joodse Hosannaroepers de heidenen (al) op: *wij zouden Jezus wel willen zien*.

Jezus draait zich om, kijkt naar Andreas, en van Andreas naar Filippus, en van hen naar de Grieken, en van de Grieken naar de schare, en vandaar de dagen in: *witte donderdag, goede vrijdag, stille zaterdag. **Pasen!***

Hij kijkt naar vandaag én... morgen.

Wij zouden Jezus wel willen zien.

Ja, de mensen hadden de mond over hem vol door de opwekking van Lazarus – *dat was toch ook niet niets!, van dood naar **leven!**, dat is TRIOMF! Dat is pas LEVEN!*

Bij Jezus moet het geheim van het leven te vinden zijn, dat kan niet anders – *als wij Hem dan ook maar even kunnen **zien**.*

Maar, **Hij** ziet *hén!* Hij ziet *óns!* Hij ziet... *u, jou en mij*, niet vanuit een naar het hoofd gestegen roem, maar vanuit een naderende crisis!

En hoor... dan gaat Hij *dwars* tegen *alle logica* in:

"voorwaar, voorwaar"- éénmaal "voorwaar" betekent al: het is een ernstige zaak!, tweemaal "voorwaar" wil helemaal zeggen: spits de oren!

Zie ze luisteren! Nu komt het! Nu zullen ze Jezus zien! **LEVEN!**

Maar wat een grandioze anticlimax: ***willen jullie leven? Sterf!***

Hij is geen rattenvanger van Hamelen, die met een vrolijk wijsje de mensen meelokt. Hij zingt Zijn eigen melodie *vanuit het... Hosanna* dat ...*kruist Hem* wordt. Dit hadden de Grieken nog nooit gehoord!

Wie trouwens wel!? Dit verkondigde en verkondigt geen enkele religie (de beschermende handen van God boven de zes religies op het hongerdoek dit jaar, in een cirkel in de boom ten spijt... - een New Age gedacht??)

In alle godsdiensten en filosofieën, zelfs in het humanisme in zijn meest edele vorm en helemaal in de New Age, staat, als je spreekt over "leven", het opvijzelen, het handhaven, ja binnen de New Age het ontdekken en realiseren van je *goddelijke* ik centraal.

Wij zouden Jezus wel willen zien!

"Want hetgeen van Hem **niet** gezien kan worden, **zijn eeuwige kracht en goddelijkheid** – LEVEN – wordt sinds de schepping van de wereld **uit zijn werken met het verstand doorzien**, zodat... zij geen **verontschuldigingen** hebben."

De NATUUR getuigt! Het TARWEGRAAN op zich - waar Jezus dan naar verwijst - moet de Grieken hebben aangesproken, want het had een grote betekenis in hun "mysteriën", maar... **de boodschap DAARIN...!?**

Zijn ze blijven luisteren?

We lezen verder niets meer van deze Grieken – alleen van Paulus horen we later nog iets over Grieken die hij met dezelfde boodschap (als Jezus hier) ontmoet:

*Jullie zoeken/aanbidden een onbekende god? Ik wil Hem jullie laten **zien**: JEZUS! Leven door te sterven, **opstanding uit... de dood!***

Hun reactie toen? (als van de theologie nu!) "We horen je nog wel eens!"

Als deze Grieken (uit dit gedeelte van Johannes) lang genoeg zijn blijven luisteren, dan hebben ze het kunnen **zien en horen** (Wie Hij is) op Golgotha toen Hij riep: **Het is volbracht!**

Hoor de hoofdman: *waarlijk dit is Gods zoon....*

Jezus kijkt ze aan, de mensen om Hem heen, en vergelijkt ze met **tarwekorrels**: rond, compleet en hard – zelfbehoudend!

Binnen in de bolster de *mogelijkheid* tot leven – het Gods verlangen (besef) dat ten diepste *ieder* mens heeft. Waarom zitten wij anders hier?!

Maar de bolster *moet* stuk gebroken worden, in de koude grond, blootgesteld aan de elementen – sterven!

Het is de merkwaardigste wet in het Koninkrijk van God, *de wet van het tarwegraan* – de wet van "**leven door sterven**", rijk worden door geven, er bovenop komen door er helemaal aan onderdoor te gaan. **Winst door verlies... Alleen zó krijg je een sluitende begroting.**

Jezus antwoord hier is de *kern van het evangelie*.

Het is zo paradoxaal, zo tegen het verstand en de menselijke wil ingaand, dat het de idee wekt: *dit kan nooit* – nee!, áls... Jezus zelf niet de waarheid had bewezen door Zijn eigen gang vanaf hier nadrukkelijk, *Zijn weg, DÉ WEG...!*

Heel het leven van de Here Jezus – heel Zijn zijn – stond in het teken van 'afsterven'. Hij was op weg naar Zijn lichamelijke dood óm zó vruchtbaar te zijn voor anderen. Zonder Zijn dood *geen* leven!

Wij zouden Jezus wel willen zien.

Nou, zie hier!: dé tarwekorrel!, hét ware brood des levens!

"Open mijn ogen, ik wil Jezus Mijn Heer zien..."

open mijn ogen, opdat ik U zien kan!"

"Voorwaar, voorwaar": **zien** is niet genoeg! De vraag is: *wil je dienen*.

En dienen betekent: niet op je zelf blijven en je zelf handhaven/opvijzelen, maar dienen is: **jezelf geven... jezelf wegcijferen!**

Wat heb je aan een opgepoetste graankorren?

Jezus volgen én ...sterven (mee sterven) om te leven!

En Jezus ziet hier de kring wijder dan zijn discipelen, de Joden en die paar Grieken, Hij zegt:

Indien IEMAND (dat is: wie ook!) Mij wil dienen, hij volge Mij!

'Voorwaar, voorwaar', dat wil zeggen: *b e r e k e n de kosten!*

Want waar ik ben, daar zal ook mijn dienaar zijn: Golgotha, het kruis!

Het kost je – per dag – jezelf! (dat is wat anders dan de New Age gedachte *ik ben een god in het diepst van mijn gedachten!*)

Vanaf toen tót nu, heeft de mens gezocht en zoekt de mens het geheim van het leven. Maar de meesten zoeken het daar waar het juist niet is: in het zelfbehoud of in zelfrealisatie.

Telkens als de mens in de buurt kwam en... komt van hét levensgeheim (-het kruis, het zelfverlies -), wendde en wendt hij zich geërgerd of angstig of zelfgenoegzaam af. Ja, want wat is meer aanstootgevend en wat lokt meer het protest uit van ons harde ik (van "ons vlees", zoals de bijbel het noemt) dan júist het feit, dat God het LEVENSGEHEIM in deze (zondige) wereld ALLEEN kan geven vanaf een kruis waar alles van jezelf smadelijk (mee)sterft!

Wij zouden Jezus wel willen zien. – Zie het kruis!

Het kruis als levensgeheim zal in de wereld moeilijk applaus kunnen verwachten – ja, zelfs onder wie zegt christen te zijn is het onpopulair en wordt het al maar onpopulairder..... En bij ons?

Het kruis is dé plaats – de énige plaats waar vanuit Jezus levensgeheim – *het leven* – te vinden is.

Is er onder christenen, in de kerk, de theologie, bij ons nog een waarachtig besef van het proces van het tarwegraan... kennen we die wet *in* ons leven?

Maakt de christelijke daad van zelfverlies haar woord kredietwaardig? Of moeten we eerlijk toegeven dat wij christenen toch maar wat vaak een voorbeeld zijn in negatieve zin voor de wereld, *omdat ook ons het zogenaamde "moderne levensgevoel" niet vreemd is...* Het levensgevoel dat zich in onze tijd al meer kenmerkt door *zelfbehoud* en *zelfverwerkelijking* en zeker niet door bereidheid om te sterven aan je **ik**, maar door: LEEF!

LEEFL, weg met het taboe, elk taboe – je bent jezelf tot wet en norm.

LEEF je uit, zonder enige belemmering! (denk hier alleen maar aan de ethische problemen van vandaag...)

LEEF je zo uit dat je desnoods Het Woord aanpast (hoor 2 Tim. 2: 11 *het Woord is betrouwbaar: immers, indien wij met Hem gestorven zijn, zullen wij ook met Hem leven.*)

Wat is er in deze wereld met zo'n mentaliteit (en zelfs steeds meer !als teken van de tijd! in de kerk en de theologie) verachtelijker dan *een Man van Smarten, een God aan het kruis!* Die God had immers meer verstand van de dood dan van het leven – Hij, met zijn "wet van de graankorrel".

De mens wil maximaal genot tegen minimale roeping en kosten.

LEEF om te leven! LEEF je leven uit zoals het in het bloed door je aderen gestuwd wordt – hartstochtelijk en zinnelijk – BEGEER! LEEF!

Is de grote nood die er op meer dan één terrein is niet het gevolg van een zich normloos willen uitleven, wat op zich neer komt op het botvieren van egoïsme, geïdealiseerd, gemaskerd of... volkomen schaamteloos!

Wil je ruines:

LEEF... zonder offer!

Is het teveel gezegd dat de doorsnee mens niet meer weet heeft van 'offer' en 'zelfverloochening'... en van het wezen van God *getoond* in ... Jezus!

Het heeft er alle schijn van dat het enige evangelie dat nog ingang kan vinden, een evangelie is dat *niets* vraagt en vooral zonde wegpraat of glad strijkt. Maar zó'n evangelie pleegt *roofmoord* op het leven.

Zijn er niet te veel, die wel schuldvergeving van Jezus willen ontvangen maar tegelijk door willen gaan op eigen gekozen wegen; ze willen, om het cru *maar* eerlijk te zeggen: wel een gereserveerde plaats in de hemel voor straks als het zover is... Maar, je kunt nu eenmaal niet om het kruis heen lopen! Schuldvergeving zonder levensvernieuwing haalt niets uit! Hard?

Is 'deze rede hard'?

Jezus kijkt zijn discipelen, de Joden, de Grieken en... ons aan met *pijn* in Zijn ogen, omdat Hij in de verte al hoort wat het antwoord zal zijn van... de mens: *Laat Barabas vrij, laat Barabas vrij.* Onze keuze....!?

Wij zouden Jezus wel willen zien.

De bijbel als zodanig is als Jezus hier: door en door eerlijk en realistisch door de mens en zijn innerlijk en wat hem ten diepste beweegt, toen en nu, doorzichtig te maken in het ontdekkende licht van Gods heiligheid – door te stellen: *je bent een zondaar, je moet sterven... ik ga die weg voor jou, volg Mij!* Dat is geen vijandschap tegen de mens, maar Liefde voor de mens: “alzo lief heeft God... tenzij de graankorrel in de aarde valt en sterft...”.

Weet u, een arts die de diagnose van zijn patiënt niet goed stelt, kan de weg naar de genezing niet wijzen – erger: een arts die een mens met een dodelijke ziekte paait met een vreugdevolle, gemakkelijke boodschap dat hij kerngezond is en dus leven kan/moet, jaagt zijn patiënt de dood in. En God zegt: *Ik heb geen lust in de dood van de zondaar, maar daarin dat hij zich bekeert en.... leeft.*

Vandaar Jezus schijnbaar harde woorden aan de Jood, de Griek, de discipel... ons! Woorden geladen door het moment: de weg van Golgotha.

Wie zijn leven liefheeft maakt dat het verloren gaat, maar wie zijn leven haat in deze wereld, zal het bewaren ten eeuwigen leven – de wet van de graankorrel, de weg tot het levensgeheim. Achter het altaar ligt de troon (kroon), achter Golgotha het leven – vruchtbaar leven. Het is nu aan ons... het gaat namelijk om een daad van de wil: *Indien iemand Mij dienen wil...*

De grote vraag is dus nu: of u, jij, ik zo voor Pasen, de wet van Pasen (van het tarwegraan) in óns leven aan durven! Hoe sta *ik* tegenover Jezus, hier uitgetekend.

Wij zouden Jezus wel willen zien ... straks bij zijn (weder)komst (of rekenen we daar niet mee?). Besef wat een pijn er door Hem moet zijn heengegaan toen Hij, terwijl Hij dit zo sprak *in* de mens zag: nu hosanna roepen, en straks KRUIST HEM!

En Hij ging heen en verborg Zich voor hen – las of hoorde u het, het slot van vers 36. *Hij verborg zich voor hen...* Ook voor ons?

Er zijn ook vandaag heel wat mensen opgetrokken naar de kerk, net als elke zondag, trouw, vanwege *die Jezus* die nota bene ZELF uit de dood is opgestaan. Er wordt druk gepreekt, maar... ineens zal het door de gemeente trillen (en dat moment is dichterbij dan menigeen beseft): “Gaat uit de bruidegom tegemoet...”.

Zal Hij nog hét geloof vinden op aarde....? Gaan u, jij, ik dan uit Hem tegemoet? Zullen we bij de “opname van de gemeente zijn”? Wel als ik de wet van het tarwegraan werkelijk geleefd heb... Wie een oor heeft die hore...! Zie, Hij leeft!

Amen.